

Diplomová práce je pokusem nikoliv o historii, sociologii, nebo psychologii fotografie, byť se samozřejmě nelze vyhnout vazbám na tyto oblasti, ale pokusem o zvýznamnění momentů, témat a vazeb, které jsou při zkoumání fotografie zohledňovány méně, ve snaze odpovědět na otázku po povaze fotografie, její roli v moderní společnosti, toho, jak je vnímána a jakými změnami toto vnímání prochází. Výchozím bodem pro tuto práci je zkoumání paradigmat mediálních studií, jejich odlišností a proměn. Autor se zabývá paradigmaty „přenosového“ modelu, teoriemi zdůrazňujícími vliv typu samotného média, pracemi autorů, kteří považují média za přímé příčiny (a nikoliv důsledky) nejdůležitějších společenských změn (Flusser, Baudrillard, Manovich). Posledním modelovým přístupem, na který se tato práce odvolává, je metoda „archeologie médií“.